

ಅತ್ಯನ್ನಾವ ಕುಲ? ಜೀವನಾವ ಕುಲ..?

ಕೊನ್ಹಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಚನಕಾರರಂತಹೇ ಹರಿದಾಸರನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾಡಿದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಜಾತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಾನ್ಸಿಕೋಳ್ಜಿವ್ ಸಮಾಜಕೆ ಅಸಮಾನತೆ, ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಮನಸ್ಸನಿಗೆ ಅಂಬಿಕೆಳೊಳ್ಳುವ ‘ಜಾತಿ’ ಎಂಬ ಉಪಾಧಿಯಿಂದಾಗಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೈತಿಕತೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಅನ್ಯಸ್ಥಿತಿಗಳ ವಿಭಾಗಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಅನ್ಯಸ್ಥಿತಿಗಳ ವಿಭಾಗ ಅವಾನವೀಯ ಎಂಬುದು ಈ ವರದೂ ಪಂಥದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಒಂದಾದ್ಯಂ ಸಾರ್ಥಕ ವಿನಿಲ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದರೆಂಬುದು ವಿಲ್ಲಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿ. ಹರಿದಾಸರು ಇಂಥ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಹೈಕಾದಿದ್ದರೂ, ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿ ಹೇಳುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅವರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.

‘ಹೋಲಯ ಹೋರಿಹನೆ? ಉಳಿಯಾಗಿಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಾಪನ ಪ್ರರೂಪ ದಾಸರು ಹೋಲಯ ಎಂಬುದು ಜಾತಿ ಸೂಚಕವಲ್ಲ, ಶೀಲ ಸೂಚಕ- ಎಂದು ಸ್ವಾಷಾಧಾರಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಪ್ರಕಾರ- ‘ಇದೂ ದಾನವ ಮಾಡದವ’ ‘ಉಂಡಮನೆಗೆ ಏರಡ ಬಗೆಯಿವವ- ಇಂಥವರೆಲ್ಲ ಹೊಲಯರು, ‘ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ತಿಳಿದವನ್’ ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಳ್ಳಿ ದಾಸರು ಜಾತಿ ಎಂಬುದು ಅರ್ಹತೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಒರಬೇಕಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ; ‘ತನ್ನನಿನ ಹೋಲ ಹೋಲಿ... ಪರಧನ ಪರಸತಿ ಹೋಲ’ ಎಂಬಂಥ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ‘ಹೋಲೆನ’ದ ವಿಶೇಷತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ದಲಿತವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕನಕದಾಸರಿಗೆ ಜಾತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗುವ ನೋವು ಸ್ವಾನುಭವವಾಗಿತ್ತು, ಕುಂಜರಿನಿಸಿಕೊಂಡವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಕೆಳವರ್ಗದವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೇಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಸ್ತುತಿ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಕಾವ್ಯ ‘ರಾಮಧಾನ್ಯ ಚಿರಿತ್ಯಿಯಲ್ಲಿ

ರಾಗಿಯ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಬರುವ ಮಾತುಗಳು ದಲಿತವರ್ಗದವರ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿದೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಅನೇಕ ಕೆರ್ಕಣಿಗೆಳ್ಳಲ್ಲಿ ಕನಕದಾಸರು ಕುಲದ ಕಲ್ಲನೆಯನ್ನು ಹಿಂಜಿ ಹಿಂಜಿ ವಿಶೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಹಿಂಜಿ ಅವರ ವ್ಯಾಯಕ್ಕಿಕ ನೋವಿನ ಮಿಡಿತದ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಕೇಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ‘ಕುಲ ಕುಲ ಕುಲವನ್ನಿಂತಹೀನ ಕುಲ ವಾವುದು ಸತ್ಯ ಜನರಿಗೆ?’ ಎಂಬ ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿನ ಕಳಳಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ತಾವರ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಪೂಜಾಹಂಕಾರಗುತ್ತದೆ; ಹಸುವಿನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಾಲನ್ನು ‘ಭೂಸುರ’ರಿಸಿಕೊಂಡವರು ಪವಿತ್ರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಮ್ಮೆ ಮಾತುವಲ್ಲ, ಪರಾಶರ,

ವಶಿಷ್ಠ, ನಾರದ- ಮುಂತಾದ ಇಂಫಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆನ್ನಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕನಕರು ಮನಸ್ಸನ ಪಾಲಿಗೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಬರುವುದು ಕುಲದಿಂದಲ್ಲ ಅಂತಹತ್ವದಿಂದ, ಆಚಾರದಿಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮಧಿಸಿದ್ದಾರೆ, ‘ಆತ್ಮಾವಕಲು? ಜೀವನಾವಕಲು? ತತ್ತ್ವಾಂದ್ರಿಯಗಳ ಕುಲ ಹೇಳಿರುತ್ತು?’ ಇವು ಕೇವಲ ಕನಕದಾಸರೊಬ್ಬರ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ‘ಮನಸ್ಸ ಜಾತಿ ತಾನೋಂದೆ ವಲಳಿ’ ಎಂದು ಫೋಟಿಫಿದ ಆದಿ ಕವಿ ಪಂಪನೂ. ಕಣಾನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥದೇ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆತ್ಮ ಜೀವ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಕುಲದ ಕಲ್ಲನೆಗೆ ಅಿತೀತ ವಾದವುಗಳು, ಅದ್ದರಿಂದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಮಾತು ಜಾತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಿಳೆಗೆಗಳನ್ನು ಅಂತಿಸುವುದು ಯಾವ ನ್ನಾಯ? ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕನಕದಾಸರು. ‘ತಿಂದೆಹದಲ್ಲಿ ನೀ ನೆಲಿಸಿರಲು ಹೋಲೆಯುಂಬಿ?’ ಎಂಬ ಹರಿಭಕ್ತಿ ಸಾರದ ಮಾತು ಭಗವಂತನ ವಾಸಾಧಾನವಾಗಿರುವ ದೇಹ ಹುಟ್ಟಿನ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಳಾಗದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮಧಿಸುತ್ತದೆ.

■ ವೈನತೇಯ

ಮಾತೇ ಮುತ್ತು

ಪ್ರೇಮ ‘ದಾರಿ’ಯನ್ನು ಮಹಡಿದರೆ, ಅಲಕ್ಕು ನೇಪ ಮಹಡುತ್ತದೆ.

-ಸೈಂಪಿಯರ್ ಗಾದೆ

ಹೋಗಲು ಅಂಥಾದ್ಯವಾದ ಕಡೆಗಳಿಗೂ ‘ಪ್ರೇಮ’ ಹೇಗೇ ನುಸುಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

-ತೇಕ್ ಪಿಯರ್

ಪ್ರೇಮಿಸುವ ಹೆಂಗಸು ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಪೂರ್ವ ಸತ್ಯವನ್ನಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು; ಆದರೆ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಏರದು ಕೆವ್ಲಾ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

-ಇಟಲಿ ಗಾದೆ

ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಷ್ಟಿಕರ್ತನನ್ನು ನೀವು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಾ? ಹಾಗಾದರೆ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಸಹಜೆಂಗಳನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿ.

-ಮಹಮ್ಮದ್ ಸೈಗಂಬರ್

ಬಿತ್ತಿದಂತೆಯೇ ಹೋರತು, ಬಯಿಸಿದಂತಲ್ಲ ಬೇಕೇ.

-ಕೆ.ಎಸ್.ನಿಸಾರ್ ಅಹಮದ್

ಹರಕೆ ಒಟ್ಟೆಯವರನ್ನು ಕಂಡೆ ಅಕ್ಕೆ ತಿರಸ್ಯಾರ ತೋರಿವ ಜನರೇ ಬಿಡತನ ನಿವಾರಿಸ ಹೋರಿಸಿರುವುದು ಈ ಶತಮಾನದ ಒಂದು ಸೋಜಿಗೆ.

-ಗೌಪ್ಯಾಲಕ್ಷ್ಯ ಅಡಿಗ

ಯುವಕರು ‘ಪ್ರಮಾಣೆ’

ಪ್ರೇಮಿಗಳಾಗಿರಬೇಕೆನ್ನತ್ವಾರೆ- ಆಗಿರಲಾರರು.

ಮೊದಕರು ‘ಅಪ್ರಮಾಣೆ’

ಪ್ರೇಮಿಗಳಾಗಿರಬೇಕೆನ್ನತ್ವಾರೆ- ಆಗಿರಲಾರರು.

-ಆಸ್ಕಾ ವೈಲ್

ಬರುಕಿನ ಮೂರು ಮಹಾ ಶತ್ಯಗಳಿಂದರೆ ಅವಿದೇ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ದಾರಿದ್ರ್ಯ. ಮನಸ್ಸನ ಎಲ್ಲ ಶೃಂತಿಗಳೂ ಈ ಮೂರನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಕಡೆಗೆ.

-ಹಾ.ಮಾ.ನಾಯಕ

ಹಣ ಕೂಡಿ ಹಾಕುವವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಡವ; ತತ್ಪ್ರಾನಾದವನು ಹೋರನೋಟಕ್ಕೆ ಬಡವ.

-ಚೆನಾ ಗಾದೆ

ಬರವಣಿಗೆ ನವ್ಯನ್ನು ಕರಾರುವಾಕ್ಯಾದ

ಮನಸ್ಸರನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

-ಫಾನ್ಸಿ ಬೇಕನ್

ಬಾಳು ಇರುವುದು ಬದುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ;

ಬದುಕಿನಿಂದ ಬೇಕೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ.

-ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ

ಬರವೇ ಇರಲಿ, ಸಮೃದ್ಧಿ ಬರಲಿ, ತಾಳುವ ಬಾಳಿನ ಬಾಪುಂಬಿರಲಿ.

-ಕೆ.ಎಸ್.ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ

ಮರವಿದ್ದು ಘಲವೆನು ನೆಳೆಲೀಲ್ಲದನ್ನಕ್ಕ? ಧನವಿದ್ದು ಘಲವೆನು ದಯವಿಲ್ಲದನ್ನಕ್ಕ?

-ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವ